מעשר בהמה פרק תשיעי בכורות ס.

יצאו שנים כאחד מונה אותן שנים ואם מנאן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין. פ"ה כגון שיצאו שנים כשהגיע לעשר ומנאן אחד ועל [ט"ו] כן קרא העשירי למנין בהמות תשיעי והאחד עשר עשירי אע"ג דכסמוך אמר קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי עשירי מעשר ואחד עשר שלמים הכא מקולקלין משום דמנה אחד [ט"ו] כשיצא שיצאו כאחד כשמנאן אחד מו לא [י] ואע"ג דאיכא מ"ד בגמרא עשירי [יא] למעשר בהמות קדוש דמה [יב] שמנאן אחד משום ליה ספיקא [יג] ואותו הקרוי תשיעי הוי ספק תשיעי ספק עשירי והקרוי עשירי הוי ספק עשירי [יד] ספק [טו] קדוש ליקרב:

לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורים אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד והשאר מצטרפין לגורן אחר והתניא תשעה עשר טלאים לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורין אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד והשאר פטורין הרגמה רב הונא בר סחורה קמיה דרבא בריגלא [א] בדיר שיש לו שני פתחים עסקינן ויצאו [ט] בפתח זה [ט] בפתח זה דהאיך חד חזי להכא ולהכא ולישני ליה כגון שמנה תשעה וכי מטא עשרה קרי חד מרישא קסבר עשירי מאליו קדוש ולישני ליה [לא] בגורן [לב] ומנאן זוגות זוגות דסבר עשירי למנין בהמות הוא קדוש אר"נ בר יצחק זכאי אימיה דרב הונא בר סחורה [ג] דשני ליה [ג] שמעתא בריגלא כשמעתיה: **מתני'** יצאו שנים כאחת [ד] מונה אותם [ה] שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי [ו] מקולקלין [לג] [ז] קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין הכא נאכל במומו והעשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים ועושה תמורה דברי ר' מאיר א"ר יהודה וכי יש תמורה עושה תמורה [ז] אמרו משום ר"מ אילו היה תמורה לא היה קרב קרא לתשיעי עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אין אחד עשר מקודש [ז] זה יהכלל כל שלא נעקר שם עשירי ממנו אין אחד עשר מקודש: **גמ'** אמר ר' יוחנן [ח]מנאן זוגות זוגות קינטרן קינטרן עשירי [ט] למנינו הוא קדוש [י] למנינו מאי רב מארי אמר [יא]למנין שלו הוא קדוש רב כהנא אמר למנין בהמות הוא קדוש תנן יצאו שנים כאחת מונה אותן [יב] שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין בשלמא למאן דאמר למנין שלו הוא קדוש משום הכי הוו תשיעי ועשירי מקולקלין [יג] [יד] ולעשירי קא קרי ליה תשיעי ולאחד עשר עשירי אלא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש לתשיעי תשיעי קא קרי ליה ולעשירי עשירי קא קרי ליה אמר לך רבי יוחנן כי אמינא אנא היכי דאיכוין [טו] לאפוקי זוגות זוגות היכא דנפק ממילא לא תא שמע [יז]מנאן למפרע עשירי שבמנין הוא קדוש בשלמא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש שפיר אלא למ"ד למנין שלו הוא קדוש עשירי חד קרי ליה אמר רבא הואיל ואיתיה במנינא פרסאה דקרו לעשרה הד: מוקין ועל העשירי שהוא מעשר ולא עשה כן ולא נמלך כנ"ל הרי הן [יח]מקולקלין כדקתני סיפא קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי העשירי מעשר ואחד עשר עשר קרב שלמים דלקמן הני מילי היכא דלא טעה אלא מתשיעי ואילך אבל הכא [יט]כל המנין [כ] למעלה מתשיעי דקרא לשמיני שביעי ולשביעי שני אלו לתשיעי שמיני לא הוו עשירי ואחד עשר קדושים ליקרב כוחאל וטעה כל כך והא דקתני אלו שנים כאחת לא מיירי מתשיעי ועשירי דהא מתשיעי ואילך קמפרש רבא דיצא בגמרא [כא-כב] אלא הכא מיירי כגון דטעה בחשבון מתשיעי [כג]ולמעלה כגון שיצאו שני שמיני אלו שנים שביעי ושביעי דקא קרי ליה שמיני אלו שנים שמיני ולא שביעי ולא עשירי אלא מתשיעי ואילך [כד]ומיירי לה דקתני לקמן מנאן למפרע דעשירי קדוש ולא דקתני לקמן מנאן למפרע דעשירי קדוש משום הכי הוו תשיעי ועשירי מקולקלין [כה] [כו] דמיירי לה בעשרה חדא. ולית דמפרשי משום הכי מקולקלין דמיירי כגון דנפכוין למנותן אחד ונמסר טיורות בפ' ב"ש (דף לב.) אמרינן גבי מעשר טעותו ולא טעותו ולא נהירא משום דא"כ אפי' קרא לתשיעי עשירי [כז] נמי נפקי רב הונא מהכא ורבי אמינא דלא מיירי בעשרה דאיכוין לאפוקינהו כולהו זוגות זוגות אי קינטרין אבל הכא במתני' דנפק ממילא דקתני יצאו שנים כאחד מעצמו לא קדוש לתנין בהמה אלא למנין שלו: מנאן למחרב. שלראשון קרא ר' לשני ר' עד א': הואיל דאיתיה במנינא פיסא. דלעשירה קרו חד הוי האי חד כמו עשירי למנין שלו וקדוש [לא] שלשתן מקודשות ולא קא מיירי בנתעבדו: הנ' נאכל במומו. בשיפולת בו מום הואיל וקראו שם מעשר ומעשר במום לא הוי להקרבה דהא תשיעי הוא אלא נאכל במומו: הוי' מעשר. והוי להקרבה אע"ג דקראו ט' ר' ודאי מאליו הוא קדוש: ואחד עשר קרב שלמים. דבאחד דקדש ר' ודאי הוי האיך שלמים ועבוד משו"ה קדוש האי י"א דכיון דנעקר שם ר' מי' ינקרא ט' י"א נקרא ר' מש"ה חפיס בי קדושת שלמים מאחר שקדש עשירי ודאי ועושה תמורה שאם הפיר בהמה אחרת באותו אחד עשר הוי נתפס בתמורה: וכי יש תמורה עושה תמורה. כלומר אי י"א גופיה הוי תמורת מעשר בדקאמר בגמ' טעות מעשר תמורה הוי (אי תמורה) והיאך עושה תמורה והלא אין במוריין וחוזרין ומוריין: אמרי משום ר' מאיר אילו היה תמורה לא היה קרב. כלומר ודאי דאין תמורה ועשירי הוי אחד עשר ושלמים ומעשר מעורבין זה בזה ואין נאכלין בסומן דשלמים אית מנייהו חזה ושוק לכהנים ומעשר אין ממנו חזה ושוק לכהנים אלא אימורין למזבח ואי יהיב מינה חזה ושוק לכהנים קא מיחיי קדשים לבית הפסול דהא שמא כהנים לא הוי מגיין לאוכלו מפני שיש להן קדשים אחרים ומשיירין אותו חוץ לזמנו ומצאוי כאין לבית הפסול דהא חזה ושוק דמעשר ודאי מיתר לישראל הלכך לית להו הקנה אלא שניהם ידעו עד שיסתאבו ויפדה האחד של שלמים במעות ואחר כשחיצצה לו כשמעתיה דרבא דאבר מנין הראוי פוטר: מנאן אחד. לאותן שנים התשיעי והעשירי מקולקלין התשיעי הוי אחד עשר ואחד עשר ושלמים ומעשר מעורבין זה בזה ואין נאכלין בסומן דשלמים אית מנייהו חזה ושוק לכהנים ומעשר אין ממנו חזה ושוק לכהנים אלא אימורין למזבח ואי יהיב מינה חזה ושוק לכהנים קא מיחיי קדשים לבית הפסול דהא שמא כהנים לא הוי מגיין לאוכלו מפני שיש להן קדשים אחרים ומשיירין אותו חוץ לזמנו ומצאוי כאין לבית הפסול דהא חזה ושוק דמעשר ודאי מיתר לישראל הלכך לית להו הקנה אלא שניהם ידעו עד שיסתאבו ויפדה האחד של שלמים במעות ואחר

מסורת הש"ס

א) קדושין נח. עירובין נ., ב) [ולפי תשיעי ועשירי כתחת תשיעי ועשירי מקולקלין כ"כ בתוספות ועיין בתוס' לעיל ח: ד"ה מעבר טי' בטשפון], ג) [וריריות יח.], ד) תוספתא פ"ז, ה) תוספה דמעלה פ"ק, ו) [דיסוק רש"ס], ז) מקולקלין הלא חל כי' כל"ל והמפר סיק לקמן ל"ק, ח) ל"ל טעה בכלל המנין, ט) ל"ל דאיתיה, י) [לעשירי תשיעי רש"ס], יא) עי' נר' ל"ק, יב) מקרקמי שיפא קרא לעשירי ע' אלי"ל ר' הי' מעבר ר"ל קרב שלמים ומפסקה ל"ק יכ"ה כס"י, יג) ל"ק, יד) ל"ל מלה למנין, טו) [נדל"ל והי"ש], טז) כרש"ב: דשלים, יח) [ל"ל ולהיות], יט) [נדל"ל והי"ש], כ) כרש"ב: כמתן דאמר, כא) ל"ל למנין בהמות, כב) דאיתו לבא ק"ק, כג) אחד עשר קדוש הס"ד ל"ק.

הגהות הב"ח

(א) נב: ולפני ליה כגון דמנאן זוגות: (ב) שם דשני ליה לרבא שמעתא בריגלא: (ג) שם הוא קדוש מאי למנינו רב אחאי: (ד) שם ל"ד למנין שלו וכו' דלעשירי קא קרי: (ה) רש"י ד"ה זאת וכו' כה סחורה דשני ליה: (ו) ד"ה למנין הבהמות מ' בתר מעיו הס"ד אחר"כ מ"ש לבו' ט' קא קרי ליה ולעשירי:

מוסף רש"י

והעשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים. ומה כן שלמים למעבר, שבשלמים מעורין סמיכה וזמכים ותנופת חזה וסוק ופדרן ומוחן ותמורתן קריבה מה שאין כן במעשר (עדויות ג.).

רבינו גרשום

הנשאר פטורין. מלצרפן אע"ג דהכונסן כולן לדיר: בריגלא. בשבת שלפני הרגל שדורשין בו. דהאי חד דנשתייר בדיר הי"מ חזי לרשלים להכא ולהכא ואמרינן דסמך מנין הראוי פטורין. ולישני ליה. אפילו בדיר של פתח אחד וכגון דמנה וכו' וכי מטא ר' קרא ההוא ר' חד מרישא וכנו עד עשרה דהשתא נפקי בין ר' ראשון בין ר' אחרון במנין הראוי: קסבר. רב הונא משום הכי ליכא לתרוצא הכי משום דהוי עשירי שקראו אחד לא כלום עבד דעשירי מאליו קדוש לבעשר אפילו שלא קראו עשירי והגך ט' דבשתייר ליה בהו חד מנין הראוי ובריכי לאיצטרופי לגורן אחר אבל בב' פתחים דע' נפקי מהכא ומ' מהכא ולא: נשתייר ודאי ראוי להשלים הכא והכא: ולישני ליה. בחד פתח בבנין דמנאן זוגות זוגות שנים שנים באחד עד שהגיע לט' הוו לה ר"ח והרצא האחד שנשתייר וקראו עשירי לפטור הללו ט' ההללו ט': קסבר. רב הונא: עשירי למנין בהמות הוא קדוש. ולא לתשבון המנה כלומר דלא אזלינן בתר מנין דדייה דמנין זוגות זוגות אלא כיון דנפקי ה' זוגות הרי ר' בהמות והוי חד מניהו קדוש ואידך ר' זוגות ליה להו מנין הראוי ולא ליסטרו הלכך ליכא לשנויי הכי: ומאי אימה דרב הונא בר סחורה. דאע"ג דלא דוה הכם כ"כ ותריץ לו הברייתא ליבא בריגלא לפני רבים וכיון

רבינו גרשום (המשך)

כך נאכלין כולן לישראל: מנאן זוגות זוגות. וכשהגיע לזוג ר' נטל ב' למעשר: קינטרין שמונה מאה וזנטל ר' ממאה: למנין שלו הוא קדוש. כמו שהוא מונין: למנין בהמות הוא קדוש. אלא למאן דאמר למנין בהמות קדוש אמאי מקולקלין א"כ הוה ליה לאילו קרא לודאי השיני השיני ולודאי עשירי עשירי: אמר לך ר' יוחנן. ומתרץ אליבא דרב כהנא דכי אמינא למנין בהמות קדוש היכא דאיכוין לאפוקינהו כולהו זוגות זוגות אי קינטרין אבל הכא במתני' דנפק ממילא דקתני יצאו שנים כאחד מעצמו לא קדוש לתנין בהמה אלא למנין שלו: מנאן למחרב. שלראשון קרא ר' לשני ר' עד א': הואיל דאיתיה במנינא פיסא. דלעשירה קרו חד הוי האי חד כמו עשירי למנין שלו וקדוש [לא] שלשתן מקודשות ולא קא מיירי בנתעבדו: הנ' נאכל במומו. בשיפולת בו מום הואיל וקראו שם מעשר ומעשר במום לא הוי להקרבה דהא תשיעי הוא אלא נאכל במומו: הוי' מעשר. והוי להקרבה אע"ג דקראו ט' ר' ודאי מאליו הוא קדוש: ואחד עשר קרב שלמים. דבאחד דקדש ר' ודאי הוי האיך שלמים ועבוד משו"ה קדוש האי י"א דכיון דנעקר שם ר' מי' ינקרא ט' י"א נקרא ר' מש"ה חפיס בי קדושת שלמים מאחר שקדש עשירי ודאי ועושה תמורה שאם הפיר בהמה אחרת באותו אחד עשר הוי נתפס בתמורה: וכי יש תמורה עושה תמורה. כלומר אי י"א גופיה הוי תמורת מעשר בדקאמר בגמ' טעות מעשר תמורה הוי (אי תמורה) והיאך

עין משפט נר מצוה

ג) א מיי' פ"ח מהלכות כלאים הלכה יא:
נא ב מיי' פ"ח מהל' כלאים הלכה ה: סמג עשין רכ:
נב ב מיי' שם הלי' ג:
נג ד ה מיי' שם הלי' ה:
נד ו מיי' שם הלכה ז:

שיטה מקובצת

א) בגורן שמנאן אות ר' נמחק: ב) תחורה ראשייה ליה שמעתא לרבא בריגלא: ג) שנים מנאן תיבת שנים נמחק: ד) מקולקלין פ"א יצאו תשיעי ועשירי כאחת תשיעי ועשירי ורש"י לא גריס כן וכן משמע בגמרא: ה) עשירי למנין היא קדוש למנין מאי: ו) שנים מנאן תיבת שנים נמחק: ז) מקולקלין דלעשירי אות ר' נמחק: ח) דאיכרן לאפוקינהו זוגות: ט) ומכדומה לי דלא: י) המנין בהשיני ולמטה דקרא לשביעי שיני לשמיני שביני ולתשיעי שמיני: יא) בתשיעי ולמטה כגון: יב) מיד האחרון שבזוג החמישי [מעשרן ולא אזלינן בתר: יג) חיישינן למנין שלו: יד) אחד העשר: טו) ועל ידי כן: טז) אחד השנים שיצאו כאחד דספקא לן: יז) או לא אפילו למ"ד בגמרא עשירי למנין בהמות: יח) דמה שיצאו כאחת שנים ומנאן: יט) עשירי ספק אחד עשר ודהו מקולקלים ריישו עד שיסתאבו ויביא בדמי היפה שבהם שלמים ויאכלו בסומן לבעלים ומקומטרס פירש ליקרב שייך לע"ב:

רבינו גרשום

ב) מיי' פ"ח מהלכות כלאים הלכה ה: סמג עשין רכ:
נב ב מיי' פ"ח מהל' כלאים הלכה ה:
נג ד ה מיי' שם הלי' ה:
נד ו מיי' שם הלכה ז:

לא יאמר אברור עשרה. הכמוהים והשאר פטורין משום דלא נשמיידי אלא ממשה דלאו בר עשירי הינהו: **אלא כונסן לדיר.** טולן בין כמוהים בין שמנים. ותרי מילי משמועינן חדא דאינו יכול לברור הכמוהים ומדא אע"ג דלא נשמיידו אלא ממשה לא מצי למימר דליהוי פטורין לגורן אחר. וכמכדומה [ב] דלא מיקטרך למימר דהא אמרינן לעיל (דף מ:) דממשה לפני הגורן ומתשה לאחר הגורן מצטרפין לעשרה אלא הכי פירושו לא יאמר וכו' והשאר ליהוי פטורין עכשיו אלא שהכונסם בדיר עם האחרים ואע"פ שהגיע הגורן אוכל למכרן ולשחטם הואיל ולא כני עשירי הינהו דאין הגורן קיבע אלא דכר הראוי למעשר והגך ממשה לא בני עשירי הינהו אלא טונסן לדיר טולן כיחד ומוציא עשרה והשאר מצטרפין לגורן אחר עד כדמו שהוקבע לדיר ולא יוכל למכור ולשחטם: **כריגלא.** בשבת שלפני הרגל שנו דורשים הלכות הרגל: **דהיאך חד.** שנשתייר באחרונה הוי מנין הראוי בין להכא וכין להכא ופוטר את טולן והוא עצמו קדוש הוי כין שיש בין שנשתייר באחרונה דעשירי קדוש מאליו: **קרא חד מרישא.** שלא קראו עשירי אלא התחיל למנות בבתחלה אחד שנים שלשה ונמצא דהתשעה עשר היה עשירי ואפילו התשעה שמנה מתחלה נפטרו במנין הראוי: **מאליו קדוש.** אע"פ שקראו אחד ומצא שהתשעה אחרונים לא יהו פטורין: **וזוגות זוגות.** שנים כאחד וזוג עשירי לא היה רק אחד ויפטרו טולן במנין הראוי דהוה חד בתרא חזיא להכא ולהכא: **למנין בהמות.** דלא אזלינן אחר פיו שאומר אחד שנים אלא אחר בהמות שהוא ויכון שהוא מתם זוגות שהן עשרה בהמות הוי חד מייניהו קדוש ואינו [ג]טולן דהוא לא נאחר כן כמאי ליפטרי הא לא הוי מנין הראוי: **וכאי מימיה דרב הונא בר סחורה** (ד) **דאשנייה ליה לרבא בשמעתיה.** לומר זכה אמו של רב הונא בר סחורה שילדה בן כמיתו שידע לתרץ נרגא שמועתו בתוך הדרשא ותרצה לו בשיטת שמועתו דהא[ה] דקאמר לעיל (נב:) מנין הראוי פוטר והכי קא מתרץ רב הונא הכא דהא חד מזי להכא ומזי להכא: **מתני' מעשיר ומעשיר מקולקלין.** כלומר אותו שקרא הוא תשיעי דהיינו עשירי ואותו שקרא הוא עשירי דהיינו אחד עשר עומדים לקולקלה שהוא סגור על התשיעי שהוא עשירי: **קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי.** דבעינן שיהא עשירי מעשר ואחד עשר עשירי דבעינן שיהא עשירי מעשר ואחד עשר עשר קרב שלמים. פ"ה טוריין מקולקלין דלא חל עליהן קדושה ליקרב אלא בשמונן דאע"ג דבעינן שיהא עשירי דבעינן שיהא עשירי מעשר ואחד עשר עשר קרב שלמים דלקמן הני מילי היכא דלא טעה אלא מתשיעי ואילך אבל הכא [ו]כל המנין [כ] למעלה מתשיעי דקרא לשמיני שביעי ולשביעי שני אלו לתשיעי שמיני לא הוו עשירי ואחד עשר קדושים ליקרב כוחאל וטעה כל כך והא דקתני אלו שנים כאחת לא מיירי מתשיעי ועשירי דהא מתשיעי ואילך קמפרש רבא דיצא בגמרא [כא-כב] אלא הכא מיירי כגון דטעה בחשבון מתשיעי [כג]ולמעלה כגון שיצאו שני שמיני אלו שנים שביעי ושביעי דקא קרי ליה שמיני אלו שנים שמיני ולא שביעי ולא עשירי אלא מתשיעי ועשירי דהא מתשיעי ואילך דמיירי כגון דנפכוין למנותן אחד ונמסר טיורות בפ' ב"ש (דף לב.) אמרינן גבי מעשר טעותו ולא טעותו ולא נהירא משום דא"כ אפי' קרא לתשיעי עשירי [כז] נמי נפקי רב הונא מהכא ורבי אמינא דלא מיירי בעשרה דאיכוין לאפוקינהו כולהו זוגות זוגות אי קינטרין אבל הכא במתני' דנפק ממילא דקתני יצאו שנים כאחד מעצמו לא קדוש לתנין בהמה אלא למנין שלו: מנאן למחרב. שלראשון קרא ר' לשני ר' עד א': הואיל דאיתיה במנינא פיסא. דלעשירה קרו חד הוי האי חד כמו עשירי למנין שלו וקדוש [לא] שלשתן מקודשות ולא קא מיירי בנתעבדו: הנ' נאכל במומו. בשיפולת בו מום הואיל וקראו שם מעשר ומעשר במום לא הוי להקרבה דהא תשיעי הוא אלא נאכל במומו: הוי' מעשר. והוי להקרבה אע"ג דקראו ט' ר' ודאי מאליו הוא קדוש: ואחד עשר קרב שלמים. דבאחד דקדש ר' ודאי הוי האיך שלמים ועבוד משו"ה קדוש האי י"א דכיון דנעקר שם ר' מי' ינקרא ט' י"א נקרא ר' מש"ה חפיס בי קדושת שלמים מאחר שקדש עשירי ודאי ועושה תמורה שאם הפיר בהמה אחרת באותו אחד עשר הוי נתפס בתמורה: וכי יש תמורה עושה תמורה. כלומר אי י"א גופיה הוי תמורת מעשר בדקאמר בגמ' טעות מעשר תמורה הוי (אי תמורה) והיאך עושה תמורה והלא אין במוריין וחוזרין ומוריין: אמרי משום ר' מאיר אילו היה תמורה לא היה קרב. כלומר ודאי דאין תמורה ועשירי הוי אחד עשר ושלמים ומעשר מעורבין זה בזה ואין נאכלין בסומן דשלמים אית מנייהו חזה ושוק לכהנים ומעשר אין ממנו חזה ושוק לכהנים אלא אימורין למזבח ואי יהיב מינה חזה ושוק לכהנים קא מיחיי קדשים לבית הפסול דהא שמא כהנים לא הוי מגיין לאוכלו מפני שיש להן קדשים אחרים ומשיירין אותו חוץ לזמנו ומצאוי כאין לבית הפסול דהא חזה ושוק דמעשר ודאי מיתר לישראל הלכך לית להו הקנה אלא שניהם ידעו עד שיסתאבו ויפדה האחד של שלמים במעות ואחר

ויצאו שנים כאחד מונה אותן שנים ואם מנאן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין. פ"ה כגון שיצאו שנים כשהגיע לעשר ומנאן אחד ועל [ט"ו] כן קרא העשירי למנין בהמות תשיעי והאחד עשר עשירי אע"ג דכסמוך אמר קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי עשירי מעשר ואחד עשר שלמים הכא מקולקלין משום דמנה אחד [ט"ו] כשיצא שיצאו כאחד כשמנאן אחד מו לא [י] ואע"ג דאיכא מ"ד בגמרא עשירי [יא] למעשר בהמות קדוש דמה [יב] שמנאן אחד משום ליה ספיקא [יג] ואותו הקרוי תשיעי הוי ספק תשיעי ספק עשירי והקרוי עשירי הוי ספק עשירי [יד] ספק [טו] קדוש ליקרב:

מתני' יצאו שנים כאחת [ד] מונה אותם [ה] שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי [ו] מקולקלין [לג] [ז] קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין הכא נאכל במומו והעשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים ועושה תמורה דברי ר' מאיר א"ר יהודה וכי יש תמורה עושה תמורה [ז] אמרו משום ר"מ אילו היה תמורה לא היה קרב קרא לתשיעי עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אין אחד עשר מקודש [ז] זה יהכלל כל שלא נעקר שם עשירי ממנו אין אחד עשר מקודש: **גמ'** אמר ר' יוחנן [ח]מנאן זוגות זוגות קינטרן קינטרן עשירי [ט] למנינו הוא קדוש [י] למנינו מאי רב מארי אמר [יא]למנין שלו הוא קדוש רב כהנא אמר למנין בהמות הוא קדוש תנן יצאו שנים כאחת מונה אותן [יב] שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין בשלמא למאן דאמר למנין שלו הוא קדוש משום הכי הוו תשיעי ועשירי מקולקלין [יג] [יד] ולעשירי קא קרי ליה תשיעי ולאחד עשר עשירי אלא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש לתשיעי תשיעי קא קרי ליה ולעשירי עשירי קא קרי ליה אמר לך רבי יוחנן כי אמינא אנא היכי דאיכוין [טו] לאפוקי זוגות זוגות היכא דנפק ממילא לא תא שמע [יז]מנאן למפרע עשירי שבמנין הוא קדוש בשלמא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש שפיר אלא למ"ד למנין שלו הוא קדוש עשירי חד קרי ליה אמר רבא הואיל ואיתיה במנינא פרסאה דקרו לעשרה הד: מוקין ועל העשירי שהוא מעשר ולא עשה כן ולא נמלך כנ"ל הרי הן [יח]מקולקלין כדקתני סיפא קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי העשירי מעשר ואחד עשר עשר קרב שלמים דלקמן הני מילי היכא דלא טעה אלא מתשיעי ואילך אבל הכא [יט]כל המנין [כ] למעלה מתשיעי דקרא לשמיני שביעי ולשביעי שני אלו לתשיעי שמיני לא הוו עשירי ואחד עשר קדושים ליקרב כוחאל וטעה כל כך והא דקתני אלו שנים כאחת לא מיירי מתשיעי ועשירי דהא מתשיעי ואילך קמפרש רבא דיצא בגמרא [כא-כב] אלא הכא מיירי כגון דטעה בחשבון מתשיעי [כג]ולמעלה כגון שיצאו שני שמיני אלו שנים שביעי ושביעי דקא קרי ליה שמיני אלו שנים שמיני ולא שביעי ולא עשירי אלא מתשיעי ועשירי דהא מתשיעי ואילך דמיירי כגון דנפכוין למנותן אחד ונמסר טיורות בפ' ב"ש (דף לב.) אמרינן גבי מעשר טעותו ולא טעותו ולא נהירא משום דא"כ אפי' קרא לתשיעי עשירי [כז] נמי נפקי רב הונא מהכא ורבי אמינא דלא מיירי בעשרה דאיכוין לאפוקינהו כולהו זוגות זוגות אי קינטרין אבל הכא במתני' דנפק ממילא דקתני יצאו שנים כאחד מעצמו לא קדוש לתנין בהמה אלא למנין שלו: מנאן למחרב. שלראשון קרא ר' לשני ר' עד א': הואיל דאיתיה במנינא פיסא. דלעשירה קרו חד הוי האי חד כמו עשירי למנין שלו וקדוש [לא] שלשתן מקודשות ולא קא מיירי בנתעבדו: הנ' נאכל במומו. בשיפולת בו מום הואיל וקראו שם מעשר ומעשר במום לא הוי להקרבה דהא תשיעי הוא אלא נאכל במומו: הוי' מעשר. והוי להקרבה אע"ג דקראו ט' ר' ודאי מאליו הוא קדוש: ואחד עשר קרב שלמים. דבאחד דקדש ר' ודאי הוי האיך שלמים ועבוד משו"ה קדוש האי י"א דכיון דנעקר שם ר' מי' ינקרא ט' י"א נקרא ר' מש"ה חפיס בי קדושת שלמים מאחר שקדש עשירי ודאי ועושה תמורה שאם הפיר בהמה אחרת באותו אחד עשר הוי נתפס בתמורה: וכי יש תמורה עושה תמורה. כלומר אי י"א גופיה הוי תמורת מעשר בדקאמר בגמ' טעות מעשר תמורה הוי (אי תמורה) והיאך עושה תמורה והלא אין במוריין וחוזרין ומוריין: אמרי משום ר' מאיר אילו היה תמורה לא היה קרב. כלומר ודאי דאין תמורה ועשירי הוי אחד עשר ושלמים ומעשר מעורבין זה בזה ואין נאכלין בסומן דשלמים אית מנייהו חזה ושוק לכהנים ומעשר אין ממנו חזה ושוק לכהנים אלא אימורין למזבח ואי יהיב מינה חזה ושוק לכהנים קא מיחיי קדשים לבית הפסול דהא שמא כהנים לא הוי מגיין לאוכלו מפני שיש להן קדשים אחרים ומשיירין אותו חוץ לזמנו ומצאוי כאין לבית הפסול דהא חזה ושוק דמעשר ודאי מיתר לישראל הלכך לית להו הקנה אלא שניהם ידעו עד שיסתאבו ויפדה האחד של שלמים במעות ואחר

לא יאמר אברור עשרה. הכמוהים והשאר פטורין משום דלא נשמיידי אלא ממשה דלאו בר עשירי הינהו: **אלא כונסן לדיר.** טולן בין כמוהים בין שמנים. ותרי מילי משמועינן חדא דאינו יכול לברור הכמוהים ומדא אע"ג דלא נשמיידו אלא ממשה לא מצי למימר דליהוי פטורין לגורן אחר. וכמכדומה [ב] דלא מיקטרך למימר דהא אמרינן לעיל (דף מ:) דממשה לפני הגורן ומתשה לאחר הגורן מצטרפין לעשרה אלא הכי פירושו לא יאמר וכו' והשאר ליהוי פטורין עכשיו אלא שהכונסם בדיר עם האחרים ואע"פ שהגיע הגורן אוכל למכרן ולשחטם הואיל ולא כני עשירי הינהו דאין הגורן קיבע אלא דכר הראוי למעשר והגך ממשה לא בני עשירי הינהו אלא טונסן לדיר טולן כיחד ומוציא עשרה והשאר מצטרפין לגורן אחר עד שהוקבע לדיר ולא יוכל למכור שהוקבע בדיר למעשר ולא יוכל למכור ולשחטם: **כריגלא.** בשבת שלפני הרגל שנו דורשים הלכות הרגל: **דהיאך חד.** שנשתייר באחרונה הוי מנין הראוי בין להכא וכין להכא ופוטר את טולן והוא עצמו קדוש הוי כין שיש בין שנשתייר באחרונה דעשירי קדוש מאליו: **קרא חד מרישא.** שלא קראו עשירי אלא התחיל למנות בבתחלה אחד שנים שלשה ונמצא דהתשעה עשר היה עשירי ואפילו התשעה שמנה מתחלה נפטרו במנין הראוי: **מאליו קדוש.** אע"פ שקראו אחד ומצא שהתשעה אחרונים לא יהו פטורין: **וזוגות זוגות.** שנים כאחד וזוג עשירי לא היה רק אחד ויפטרו טולן במנין הראוי דהוה חד בתרא חזיא להכא ולהכא: **למנין בהמות.** דלא אזלינן אחר פיו שאומר אחד שנים אלא אחר בהמות שהוא ויכון שהוא מתם זוגות שהן עשרה בהמות הוי חד מייניהו קדוש ואינו [ג]טולן דהוא לא נאחר כן כמאי ליפטרי הא לא הוי מנין הראוי: **וכאי מימיה דרב הונא בר סחורה** (ד) **דאשנייה ליה לרבא בשמעתיה.** לומר זכה אמו של רב הונא בר סחורה שילדה בן כמיתו שידע לתרץ נרגא שמועתו בתוך הדרשא ותרצה לו בשיטת שמועתו דהא[ה] דקאמר לעיל (נב:) מנין הראוי פוטר והכי קא מתרץ רב הונא הכא דהא חד מזי להכא ומזי להכא: **מתני' מעשיר ומעשיר מקולקלין.** כלומר אותו שקרא הוא תשיעי דהיינו עשירי ואותו שקרא הוא עשירי דהיינו אחד עשר עומדים לקולקלה שהוא סגור על התשיעי שהוא עשירי: **קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי.** דבעינן שיהא עשירי מעשר ואחד עשר עשירי דבעינן שיהא עשירי מעשר ואחד עשר עשר קרב שלמים. פ"ה טוריין מקולקלין דלא חל עליהן קדושה ליקרב אלא בשמונן דאע"ג דבעינן שיהא עשירי דבעינן שיהא עשירי מעשר ואחד עשר עשר קרב שלמים דלקמן הני מילי היכא דלא טעה אלא מתשיעי ואילך אבל הכא [ו]כל המנין [כ] למעלה מתשיעי דקרא לשמיני שביעי ולשביעי שני אלו לתשיעי שמיני לא הוו עשירי ואחד עשר קדושים ליקרב כוחאל וטעה כל כך והא דקתני אלו שנים כאחת לא מיירי מתשיעי ועשירי דהא מתשיעי ואילך קמפרש רבא דיצא בגמרא [כא-כב] אלא הכא מיירי כגון דטעה בחשבון מתשיעי [כג]ולמעלה כגון שיצאו שני שמיני אלו שנים שביעי ושביעי דקא קרי ליה שמיני אלו שנים שמיני ולא שביעי ולא עשירי אלא מתשיעי ועשירי דהא מתשיעי ואילך דמיירי כגון דנפכוין למנותן אחד ונמסר טיורות בפ' ב"ש (דף לב.) אמרינן גבי מעשר טעותו ולא טעותו ולא נהירא משום דא"כ אפי' קרא לתשיעי עשירי [כז] נמי נפקי רב הונא מהכא ורבי אמינא דלא מיירי בעשרה דאיכוין לאפוקינהו כולהו זוגות זוגות אי קינטרין אבל הכא במתני' דנפק ממילא דקתני יצאו שנים כאחד מעצמו לא קדוש לתנין בהמה אלא למנין שלו: מנאן למחרב. שלראשון קרא ר' לשני ר' עד א': הואיל דאיתיה במנינא פיסא. דלעשירה קרו חד הוי האי חד כמו עשירי למנין שלו וקדוש [לא] שלשתן מקודשות ולא קא מיירי בנתעבדו: הנ' נאכל במומו. בשיפולת בו מום הואיל וקראו שם מעשר ומעשר במום לא הוי להקרבה דהא תשיעי הוא אלא נאכל במומו: הוי' מעשר. והוי להקרבה אע"ג דקראו ט' ר' ודאי מאליו הוא קדוש: ואחד עשר קרב שלמים. דבאחד דקדש ר' ודאי הוי האיך שלמים ועבוד משו"ה קדוש האי י"א דכיון דנעקר שם ר' מי' ינקרא ט' י"א נקרא ר' מש"ה חפיס בי קדושת שלמים מאחר שקדש עשירי ודאי ועושה תמורה שאם הפיר בהמה אחרת באותו אחד עשר הוי נתפס בתמורה: וכי יש תמורה עושה תמורה. כלומר אי י"א גופיה הוי תמורת מעשר בדקאמר בגמ' טעות מעשר תמורה הוי (אי תמורה) והיאך עושה תמורה והלא אין במוריין וחוזרין ומוריין: אמרי משום ר' מאיר אילו היה תמורה לא היה קרב. כלומר ודאי דאין תמורה ועשירי הוי אחד עשר ושלמים ומעשר מעורבין זה בזה ואין נאכלין בסומן דשלמים אית מנייהו חזה ושוק לכהנים ומעשר אין ממנו חזה ושוק לכהנים אלא אימורין למזבח ואי יהיב מינה חזה ושוק לכהנים קא מיחיי קדשים לבית הפסול דהא שמא כהנים לא הוי מגיין לאוכלו מפני שיש להן קדשים אחרים ומשיירין אותו חוץ לזמנו ומצאוי כאין לבית הפסול דהא חזה ושוק דמעשר ודאי מיתר לישראל הלכך לית להו הקנה אלא שניהם ידעו עד שיסתאבו ויפדה האחד של שלמים במעות ואחר

ר"ש"י כת"י

והכניס וכו' וכשאר פטורים. ולא אמרת מצטרפין לגורן אחר: **ברגלא.** בשבת שקודם לרגל ל' יום לפני הרגל: **לכאן ולכאן.** ומפטרי כאחרים במנין הראוי: **וכי מטי עשרה.** ונעבי למקרא' ר' קרייה חד כמרישא והתחיל למנות מ"ב ג"ד והוי אחרון שהוא ר"ט עשירי למנין אחרון ונפטרו בי' וט' ג"כ נפטרו במנין הראוי ול"ל לאוקמתא כנ' פתחים: **קסבר מאליו קדוש.** אע"פ דקרייה חד הוי' [ב]אחרונים כנ' פתחים: **ולשני ליה כגון שמנה וזוגות.** כשילטו ד' אלדר' קרינהו חד ולד' קרינהו חד